

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 9Csp/158/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718201921
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Guček
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2718201921.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom Mgr. Petrom Gučkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: I. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. Y., o zaplatenie 2.848,62 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 209,37 € zastavuje.
- II. Súd vo zvyšku žalobu zamietá.
- III. Súd žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19.12.2018 domáhal toho, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 2.848,62 € s príslušenstvom, a to z titulu nesplateného úveru. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.3.2019 zbral žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 209,37 € spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť.

2. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o spotrebiteľskom úvere, predžalobnou upomienkou spolu s doručenkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľadom splátok a úhrad žalovaného, notárskou zápisnicou, písomným vyjadrením žalobcu, správami o pobyte žalovaného a zistil tento skutkový stav veci:

3. Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 8.6.2015 (ďalej len Zmluva) poskytol právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.500,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 69,79 € po dobu 60 mesiacov, t.j. celkovo mal žalovaný zaplatiť sumu 4.047,82 €. Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 21,90 %, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 25 %, konečnú splatnosť úveru 06/2020, splatnosť prvej splátky 20.9.2015 a splatnosť ďalších splátok vždy 20. dňa v mesiaci. Žalovaný nesplácal poskytnutý úver riadne a včas, a to aj napriek výzve právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 30.12.2015, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 19.2.2016. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný do podania žaloby neuhradil žiadnu sumu. Pohľadávka ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 2.848,62 €, ktorá pozostávala z dlžnej istiny vo výške 2.500,- € a z dlžného úroku vo výške 348,62 €. Žalobca si však v konaní po čiastočnom späťvzatí žaloby uplatňuje len sumu 2.639,25 € s príslušenstvom.

4. Z notárskej zápisnice napísanej notárkou I. P. V. na notárskom úrade v Bratislave dňa 11.12.2017 vyplýva, že na základe projektu rozdelenia zlúčením došlo k zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., pričom právnym nástupcom v prevádzkovaní podnikania týkajúceho sa produktu poskytnutého predmetnou Zmluvou sa stala obchodná spoločnosť VÚB, a.s., t.j. pôvodný žalobca.

5. Uznesením č. k. 9Csp/158/2018-47 zo dňa 26.4.2019 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., vstúpil žalobca. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 22.03.2019 má súd preukázané, že právny predchodca žalobcu písomne oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu.

6. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len Obchodný zákonník) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

8. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

12. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka.

13. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

15. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka konanie predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

18. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyvodil súd ten právny záver, že žaloba nie je možné vyhovieť a je potrebné ju zamietnuť. Súd mal preukázané, že Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaný mal v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zároveň súd Zmluvu posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

19. V konaní bolo preukázané, že na základe Zmluvy plnil právny predchodca žalobcu a poskytol žalovanému úver, žalovaný však riadne neplnil v zmysle dohodnutých podmienok a predmetný úver nesplácal. Z uvedeného dôvodu ho právny predchodca žalobcu vyzval na uhradenie nedoplatku na splátkach s upozornením, že ak nedoplatok neuhradí, bude oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Súd mal preukázané, že daná výzva bola žalovanému odoslaná a doručená, a to po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, z ktorého dôvodu súd konštatuje, že právny predchodca žalobcu si uplatnil právo na zosplatnenie dlhu v súlade so zákonom, keďže uvedené právo vyplýva z bodu 9.2 Zmluvy, t.j. bolo účastníkmi dohodnuté. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 209,37 € konanie zastavil a vo zvyšku (t.j. v časti o zaplatenie sumy 2.639,25 € s príslušenstvom) žalobu zamietol, a to s poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, nakoľko právo žalobcu na zaplatenie pohľadávky z predmetnej Zmluvy je premlčané. Súd pri určení začiatku plynutia premlčacej doby vychádzal z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v danom prípade začala premlčacia doba plynúť dňa 21.9.2015, t.j. deň nasledujúci po splatnosti splátky v mesiaci september 2015, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh a uplynula dňa 21.9.2018, pričom žaloba bola na súde podaná až dňa 19.12.2018, t.j. po uplynutí premlčacej doby. Súd konštatuje, že nemožno akceptovať argumentáciu žalobcu, podľa ktorej má veriteľ právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t.j. tej, ktorú si sám určí. Na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka sa totiž v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyžaduje upozornenie spotrebiteľa, ktoré právny predchodca žalobcu vykonal listom (predžalobnou upomienkou) zo dňa 30.12.2015, v ktorom uviedol, že bude oprávnený úver zosplatniť, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2015. Ak by teda žalobca trval na tom, že úver bol zosplatnený na základe splátky splatnej dňa 20.1.2016, bol povinný preukázať, že bol dodržaný postup upravený vyššie citovanými ustanoveniami, čo však žalobca nepreukázal.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalovanému nepriznal ich náhradu, nakoľko síce bol v konaní úspešný, keďže súd žalobu zamietol, nárok na náhradu trov konania si však neuplatnil.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z.. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).